

ประกาศ

ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่านามเด็ก

พ.ศ. ๒๔๖๔

เจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดี เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่านามเด็กมาแล้วนั้น ได้ทรงทราบได้ฟังเลื่องลือพระบาทว่า มีบุคคล

บางจำพวกได้บังเกิดความเข้าใจผิดคิดเห็นไปต่าง ๆ นาๆ ล้วนผิด
เพี้ยนจากความตั้งพระราชหฤทัยดี ซึ่งได้แสดงปรากฏในพระราช
กฤษฎีกานั้นทุกประการ

แท้จริงเมื่อก่อนที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย คำนำ นาม
สัตว์ พ.ศ. ๒๔๖๐ และ ๒๔๖๔ นั้น การใช้คำนำนามเด็กหาได้มีเป็น
ระเบียบโดยแน่นอนอย่างไรไม่ เด็กลูกสามัญชนมักใช้เรียกกันว่า
“หนูนั้นหนูนี้” บ้าง “เด็กนั้นเด็กนี้” บ้าง และส่วนเด็กที่เป็น
บุตรบุตรของผู้บรรดาศักดิ์มักใช้เรียกกันว่า “คุณ” โดยเหตุที่
ทรงพระราชดำริเห็นว่า คำว่า “คุณ” ไม่ควรใช้ให้พร่ำเพรื่อพื้นเฟื้อ
จึงได้ทรงพระราชดำริให้ใช้คำว่า “นายน้อย” และ “นางน้อย”
ขึ้นแทน ส่วนคำนำนามเด็กผู้เป็นบุตรบุตรของสามัญชนที่มิใช่
อยู่ว่า “หนู” หรือ “เด็ก” นั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า คำว่า “หนู”
เป็นศัพท์ที่เพี้ยนมาจากภาษาจีนว่า “อู๋” ไม่สมควรใช้สำหรับ
เป็นคำนำนามเด็กที่เป็นเชื้อชาติสยามแท้ จึงได้ทรงยกเลิกเสีย ให้
คงใช้คำว่า “เด็ก” ซึ่งเป็นคำไทยเท่านั้นแต่คำเดียว

แต่เมื่อมีผู้มิได้รู้จริงและมีได้ใส่ใจสอส่วนถึงมูลเดิมแห่งความ
เปลี่ยนแปลงนั้นนั้น เกิดมีความเข้าใจผิดคิดเห็นมากมายไปเกินกว่า
ความตั้งพระราชหฤทัยแท้จริงนั้น จึงมาทรงพระราชดำริให้ใคร่
ควรดูว่า การที่จะใช้คำนำนามเด็กว่ากระไรนั้น แท้จริงก็มีใช้เป็น

สิ่งที่สำคัญในทางรัฐประศาสน์ คือมิได้เปลี่ยนแปลงสถิติหรือนิติ
กรรมของกรุงสยามอย่างใด ๆ เลย มิควรที่จะให้บังเกิดเป็น
ข้อที่ทำให้ ใคร ๆ เก็บ ไปเดือดร้อนรำคาญ จนต้องเปลืองเวลาคิดไป
ค่าง ๆ ให้เสียเวลาที่ควรใช้ประกอบอาชีพให้เป็นประโยชน์ดีกว่า

เมื่อมาปรากฏขึ้นว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่านามเด็กนั้น มิ
ได้ให้คณความสะดวกสมพระราชประสงค์ แต่ตรงกันข้ามกลับเป็น
เครื่องทำให้เปลืองเวลาและความคิดของข้าแผ่นดินเช่นนั้น จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่านาม
เด็ก พ.ศ. ๒๔๖๔ นั้นเสียแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เป็น
ปีที่ ๑๒ ในรัชกาล.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

ให้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔

ในท้องที่มณฑลปราจีนบุรี

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ซึ่งว่า “เสนาบดีกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจที่จะทำบัญชีเพิ่มเติม